

# Simčičev zbornik: Ob stoletnici rojstva – recenzija

prof. dr. Vid Snoj

Univerza v Ljubljani, Filozofska fakulteta,  
Oddelek za primerjalno književnost in literarno teorijo, Aškerčeva 2, SI 100 Ljubljana

Zbornik je nastal na podlagi simpozija, ki ga je ob stoletnici Zorka Simčiča novembra 2021 pripravila SAZU. Razdeljen je v štiri dele.

V prvem delu so zbrana voščila pisatelju ob njegovem častitljivem življenjskem jubileju, kot se za takšno priložnost tudi spodobi (Peter Štih, Andrej Jemec, Vladimir Kos). Drugi del prinaša prispevke, ki se tangencialno dotikajo Simčičevega življenja, od etimološke analize njegovega imena in priimka (Marko Snoj), prek njegovega zgodnjega angažmaja pri *Zborniku Zimske pomoči* med drugo svetovno vojno (Kajetan Gantar), do portreta njegove osebnosti na podlagi srečevanj z njim, ko je živel v emigraciji v Argentini (Martin Sušnik).

Tretji in osrednji del zbornika sestavljajo razprave o Simčičevi literaturi, ki zadevajo njegovo romanopisje, dramatiko in otroško literaturo. Matevž Kos piše o ideji vélikega teksta, o katerem je še v Argentini razmišljal tudi Simčič sam in se ga končno lotil v romanu *Poslednji deseti bratje* (2012), ki je brez dvoma njegov *magnum opus*: v njem prihaja do izraza povezovanje begunstva oziroma izgnanstva z desetništvom, ki Simčiču ne pomeni samo individualne razdvojenosti in trpljenja, ampak tudi »zadoščevanje za druge«. Marija Stanonik primerja motiv desetih bratov z motivom desetnice iz ljudskega slovstva in ugotavlja, v čem je posebnost Simčičeve obdelave. Brane Senegačnik se ukvarja s političnimi in dramsko-gledališkimi razlogi za to, da Simčičevi dramati *Zgodaj dopolnjena mladost* in *Tako dolgi mesec avgust*, ki po mnenju nekaterih literarnih zgodovinarjev spadata v vrh slovenske dramatike, še zmeraj nista dočakali uprizoritve. Matija Ogrin pa izmed Simčičeve mladinske literature izbere povest *Trije muzikantje ali povratek Lepe Vide*, v kateri razbira pendant njegovemu vélikemu romanu za odrasle.

Te štiri razprave na začetku in na koncu oklepata splošnejši refleksiji o pisateljevi ustvarjalski drži: razprava Milčka Komelja o Simčičevi zavezanosti slovenstvu in posebni emigrantski usodi ter razprava Miklavža Komelja o Simčičevem svojskem razmerju do slovenske travme 20. stoletja, namreč o njegovem vztrajanju pri nujnosti bližnjega, ne oddaljenega pogleda nanjo.

Kot je navada pri *Festschriften*, ki posegajo na različna področja jubilarantovega življenja in dela ter osvetljujejo bolj ali manj znane in pomembne izseke iz njih, na koncu kot četrti del sledi izčrpna bibliografija.

Zbornik je pregledno uredil in v uvodu predstavil Jožef Muhovič, sama besedila pa so pomemben prispevek k – kot lahko upamo – nastajajočemu simčičoslovju, skratka, obvezna literatura za prihodnje preučevalce Simčičevega opusa.

V Ljubljani, 2. avgust 2023